

Krajta královská (Python regius)

Systematické zařazení:

Kmen: Strunatci (Chordata)

Podkmen : Obratlovci (Vertebrata, Craniata)

Třída: Plazi (Reptilia)

Řád: Šupinatí (Squamata)

Podřád: Hadi (Ophidia, Serpentes)

Čeleď: Krajty (Pythonidae)

Rod: Krajta (Python)

Druh: Krajta královská (Python regius)

Charakteristika:

Jedná se o menší hady dorůstající velikosti 1,5 m až 2 m. Má nápadně malou hlavu výrazně oddělenou od zavalitého těla zakončeného nápadně krátkým ocasem. Tělo je hnědé s nápadnými žlutými i bělavými skvrnami. Přes spánky je zdobena úzkým žlutým pruhem, který se táhne od tlamy po krk. Pod tímto pruhem je ještě jeden tmavší sahající ke koutkům tlamy. Bříško hada je roztomile krémově žluté. Krajta je zdobena nápadnou kresbou na bocích, která má roztodivné – a podle naší fantazie rozličné tvary. (např. Mart'ánci☺) Ve volné přírodě nacházíme mnoho barevných odchylek a jsou známí i albíni. Když se cítí krajta ohrožena stáčí se do velké pevné koule s hlavou uprostřed.

Pohlavní dimorfismus:

Nezřetelný, samci bývají tmavší až do černa a jsou většinou kontrastnější. Samice jsou spíše do hněda. Pohlaví se dá teoreticky určit i podle kloakálních počtu štítků kloakální sondou (♂10, 3♀).

Přirozený výskyt:

Západní a střední Afrika. Státy: Senegal, Súdán a Uganda

Rozmnožování:

Krajty jsou vejcorodé. Samice kladou většinou v noci 6 - 8 vajec. Velikost asi 7x5 cm. Na vejcích samice stráví asi 100 dní. Mlád'atům pomáhá na svět opatrným natržením skořápek. Po narození měří od 20 cm do 40 cm.

Potrava:

Asi týden po narození přijímají hlodavčí holátka. Dospělci pak loví myši, křečky i potkany. Termoreceptory (jamky v horní čelisti) pomáhají nalézt krajtám potravu.

Hroznýš královský (*Boa constrictor imperator*)

Systematické zařazení:

Kmen: Strunatci (Chordata)
Podkmen: Obratlovci (Craniata)
Třída: Plazi (Reptilia)
Řád: Šupinatí (Squamata)
Podřád: Hadi (Ophidia, Serpentes)
Čeleď: Hroznýšoví (Boidae)
Rod: Hroznýš (*Boa*)
Druh: Hroznýš královský (*Boa constrictor*)
podruh: *Imperator* (*Boa constrictor imperator*)

Charakteristika:

Jedná se o hady dorůstající v zajetí 2 – 3 metry. Mají výraznou trojúhelníkovitou hlavu oddělenou zřetelně od mohutného těla. Barva těl hroznýšů je velmi variabilní a sahá od červenohnědé přes černošedou k žlutavé až oranžové s tmavými odstíny do hnědé. Na hřbetní straně těla hada nalezneme četné skvrny. Od špičky tlamy ke krku se táhne tmavý pruh. Bříško má had krémové. *Imperator* má 56 - 79 řad šupin, 225 - 253 ventrálií, 47 - 65 subkaudálií a počet sedel 22 - 30. Náš jedinec je : vzácný subtyp - 100% hetero, forma nigra – samice.

Pohlavní dimorfismus:

Určení pohlaví subcaudální sondou. Samec má 10 a samička 3 - 4 štítky.

Přirozený výskyt:

Střední a Jižní Amerika

Rozmnožování:

Páří se na jaře a v zajetí již na podzim. Had je živorodý. Mláďata jsou asi 40 cm dlouhá (bývá jich podle velikosti a stáří samice od 10 - 50 ks), narozená po zhruba 120 – 200 dnech březosti. Do 14-ti dnů se svlékají loví malé myšky.

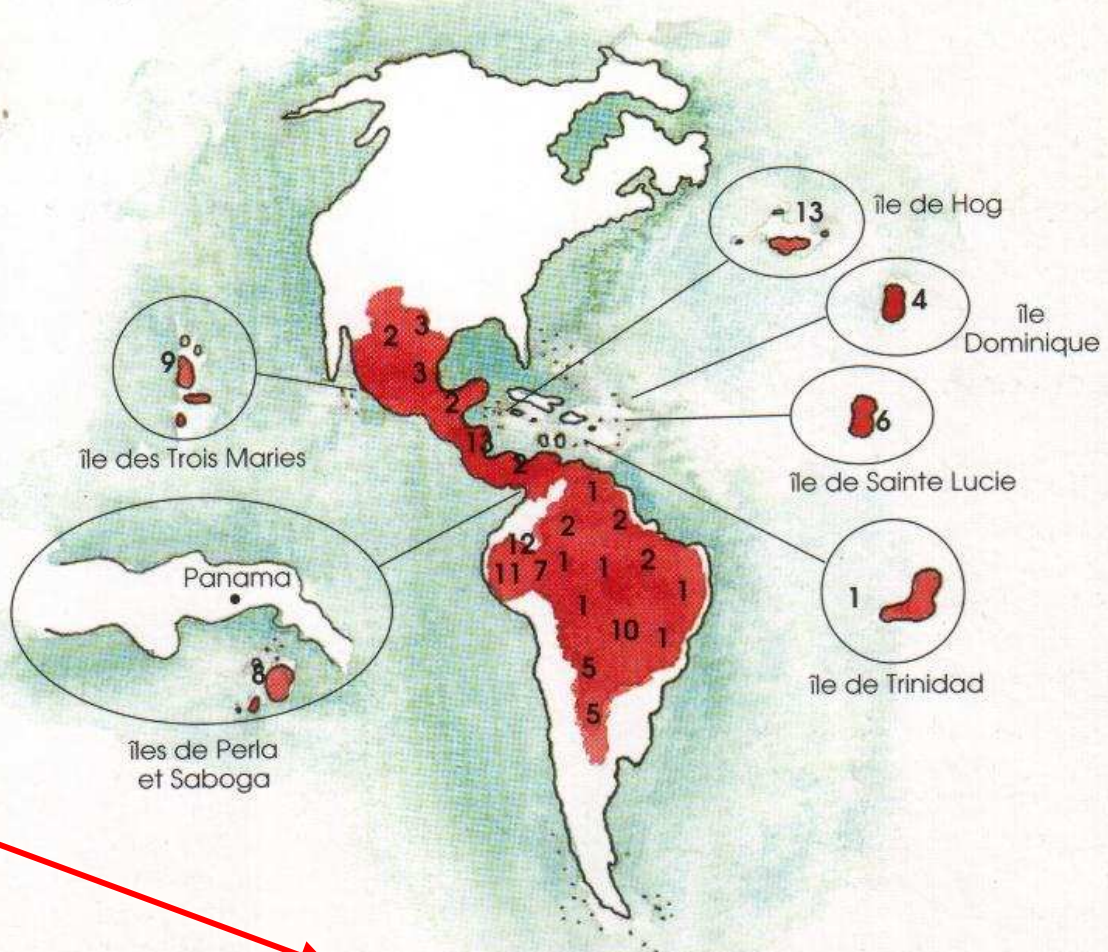
Potrava:

Volíme ji vhodně vzhledem k velikosti hada. Začínáme myšími holátkami, potkany. Později můžeme nabízet i holuby či kuřata. Kořist zabíjejí škrcením a polykají ji celou od hlavy. Člověka nenapadají. Pověsti o spolknutých lidech v gumových oblecích osvobozujících se po pozření rozříznutím hada jsou herpetologickou latinou 😊.

Kde žijí hroznýši

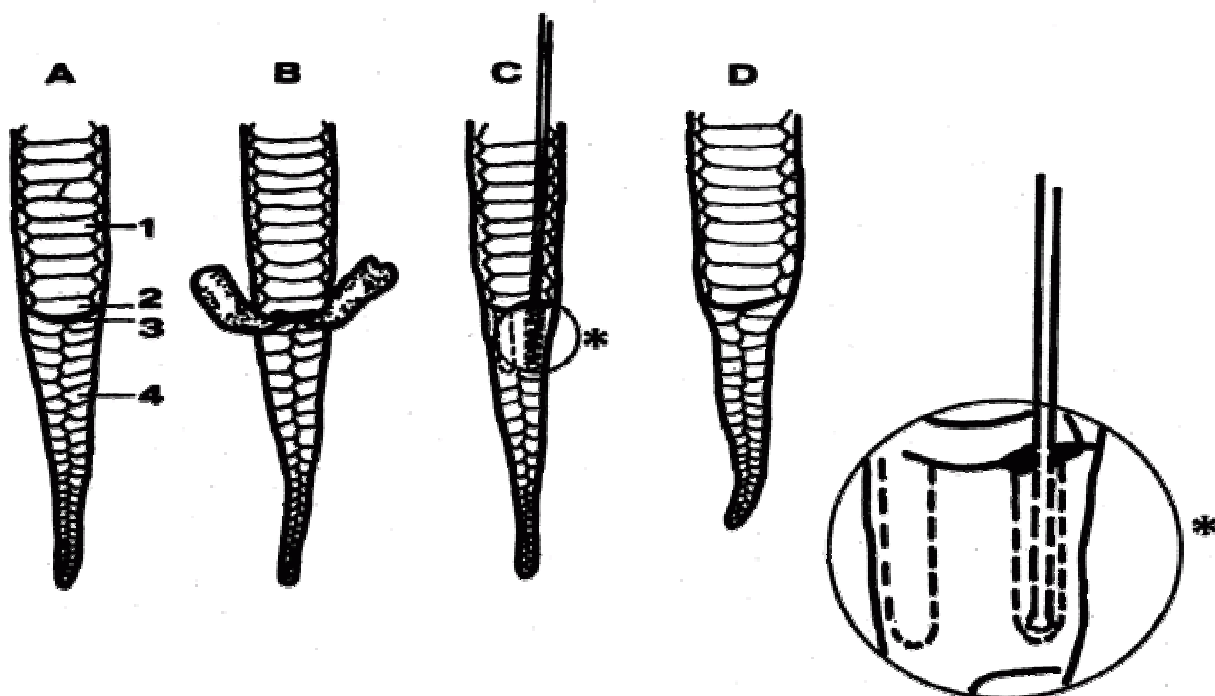

Aire de distribution du *Boa constrictor* : dans les détails agrandis, la localisation des îles habitées par des sous-espèces de *Boas constrictors*

1. *Boa constrictor constrictor* ; 2. *Boa constrictor imperator* ; 3. *Boa constrictor mexicana* ;
4. *Boa constrictor nebulosa* ; 5. *Boa constrictor occidentalis* ;
6. *Boa constrictor orophias* ; 7. *Boa constrictor ortonii* ; 8. *Boa constrictor sabogae* ;
9. *Boa constrictor sigma* ; 10. *Boa constrictor amarali* ; 11. *Boa constrictor longicauda* ;
12. *Boa constrictor melanogaster* ; 13. *Boa de l'île de Hog* (c'est un *Boa constrictor imperator*)

Určování pohlaví hadů sondami:

Určování pohlaví u hadů: A — samec: 1 — břišní štítky (ventralia), 2 — anální štítek (anale), 3 — kloaka, 4 — podocasní štítky (subcaudalia). B — samec s vysunutými pářicími orgány (hemipenis). C — Způsob sondování hadů. Chirurgické pátradlo se zaobleným koncem opatrně zasuneme po straně kloaky do hemipenisu, jehož poloha je schematicky znázorněna. U samic lze pátradlo zasunout na nepoměrně kratší vzdálenost, u malých hadů téměř vůbec. Podobně lze sondovat i větší ještěry. D — samice. (Upraveno podle D. Schmidta.)

U hroznýšovitých existuje několik metod pro determinaci pohlaví. U pohlavně dospělých hadů se dá určit pohlaví pomocí běžné techniky, jako je uspořádání a počet subkaudálních štítků, tvarem ocasu, velikostí jedince apod.

U samců jsou nebo bývají hemipenisy vchlípeny v ocase a jsou rozeznatelné podle jeho nabobtnalého vzezření. U mnoha druhů hroznýšovitých hadů může být pohlaví determinováno srovnáním délky drápků samců a samic. Samci mají tyto rudimentální drápky delší nežli samice. Pokud je terarista zkušený, bude délka drápků a zkouška u stejného jedince vždy shodná.

Jednou z nejpřesnějších metod určení pohlaví je zkouška anatomie kloaky sondou. Technika je založena na odlišnosti mezi hloubkou pachových žláz u samic a hloubkou hemipenisu u samců. Sondy jsou tupé, kuželovitě zúžené hladké nástroje, většinou jsou vyrobeny z lékařské oceli. Ve specializovaných obchodech či zooprodejnách by měly být k mání. Sonda je vsunována kloakálním otvorem směrem k ocasu, potřena nějakým mazadlem s nespermicidními účinky (nelikvidující spermie), nebo namočena v čisté proudící vodě, či sterilní např. borové vodě apod. Hloubka, kterou sonda měří, je odpočítána na subkaudálních štítcích. Sonda je vsunována do kloakálního otvoru směrem ke špičce ocasu. Jakmile je dosaženo konce, na sondě se u kloaky přidrží palec a sonda se vytáhne. Pak je sonda přiložena k ocasu, s palcem (jak je výše uvedeno) označujícím začátek kloaky a je odpočítán příslušný počet subkaudálních štítků.